

[Økonomiministeren]

et udkast til traktat om den økonomiske og monetære union, og samlet tegner det et meget positivt resultat for Danmark.

Blandt principperne er det lykkedes at få fastslået, at væksten i økonomien skal ske under hensyn til miljøet. Hensynet til beskæftigelse og lavinflation er sidestillede mål. Det er væsentlige principielle spørgsmål for Danmark, som på denne måde er blevet fastslået. Lad mig for en fuldstændigheds skyld også nævne, at Danmarks sommerhusproblem også er løst.

1. januar 1994 begynder anden fase af udviklingen af den økonomiske og monetære union. I denne fase styrkes samarbejdet mellem centralbankerne inden for rammerne af Det Europæiske Monetære Institut. Et tættere økonomisk samarbejde vil blive iværksat. Senest ved udgangen af 1996 skal både Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut give en vurdering af, hvorvidt den økonomiske situation i Fællesskabet tillader en fastlåsning af valutakurserne, og på denne baggrund vil økonomi- og finansministrene foretage en indstilling til stats- og regeringscheferne, der så skal træffe den endelige beslutning med hensyn til, om tiden er moden til at danne en fuld økonomisk og monetær union. I givet fald fastsættes samtidig datoen for starten af tredje fase.

Danmark har under forhandlingerne foreslået, at de tilladte udsving i valutakurserne bliver indsnævret. Hvis det danske forslag bliver gennemført f.eks. i starten af anden fase, vil det styrke mulighederne for en hurtig overgang til tredje fase. Forslaget understreger Danmarks vilje til at give den økonomiske og monetære union et reelt indhold allerede fra den 1. januar 1994. Ved starten af den tredje fase oprettes den fælles centralbank, og politikken vedrørende penge og valutakurser bliver også formelt et fælles anliggende. Reelt indebærer det større indflydelse for Danmark. Indtil nu har vi i mangfoldige situationer måttet tilpasse os de toneangivende lande. I tredje fase træffes beslutningerne i fællesskab.

Den økonomiske og monetære union vil indebære betydelige økonomiske fordele for Danmark. Fastkurspolitikken har allerede givet os store resultater. Kun en fuld økonomisk og monetær union kan imidlertid garantere, at spændet i renten til Tyskland forbliver ubetydeligt.

Det tætte økonomiske samarbejde i EF vil også bidrage til, at de enkelte medlemslande fører en ansvarlig økonomisk politik. Vi undgår hermed forhåbentlig uansvarlige under-skud på budgetterne og undgår forhåbentlig inflation med dens helt tilfældige omfordeling i samfundet. Dette er forudsætningen for en varig opfyldelse af de centrale mål om en høj beskæftigelse og en økonomisk vækst.

Danmark er i dag bl.a. takket være den konsekvente fastkurspolitik i Europas økonomiske superliga. Danmark tilhører den lille kreds på kun tre lande, som allerede i dag opfylder de økonomiske betingelser for fuld og hel deltagelse i den økonomiske og monetære union. Den væsentligste opgave i anden fase bliver at sikre, at flest mulige medlemslande opfylder de økonomiske forudsætninger for optagelse i den økonomiske og monetære union.

Den fælles valuta kan også få en betydningsfuld international rolle til gavn for alle medlemslande. Med baggrund i det danske memorandum er det også med tilfredshed, at jeg kan fremhæve, at Danmark har opnået, at der til traktaten knyttes en erklæring om samarbejde med tredjelande på valutaområdet.

Også for erhvervslivet – ja for os alle som privatpersoner – vil den økonomiske og monetære union betyde kontante fordele og praktiske lettelser. Alle kursrisici på valutaerne og udgifter til veksling forsvinder. Det vil være en særlig fordel for et land som Danmark med en struktur i erhvervslivet, der er karakteriseret ved mange mindre og mellemstore virksomheder. Deres muligheder for at eksportere bliver forbedret til gavn for hele samfundet.

Endelig er der selvfølgelig spørgsmålet om, hvorvidt Danmark allerede ved ratifikationen af traktaten binder sig til deltagelse i tredje fase. Forhandlingerne i søndags, mandags og tirsdags viste klart, at langt hovedparten af landene ikke kunne acceptere den generelle undtagelsesklausul, som lå i det hollandske formandskabs forslag til traktat på dette område. Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, sådan som også både statsministeren og udenrigsministeren har understreget det, at Danmark kan afholde en folkeafstemning ved overgangen fra anden til tredje fase, og det vil sige forud for indførelsen af en fælles valuta.

Det giver mig anledning til at sige et par ord om Storbritanniens og Danmarks holdning til